

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności pisma C(2018) 1418 final z dnia 12 marca 2018 r., w którym Komisja zajęła stanowisko i nakazanie Komisji przyjęcie stanowiska niewywołującego niekorzystnych skutków prawnych dla Łotwy.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez Łotwę.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Republika Łotewska podnosi, że przez zajęcie stanowiska Komisja naruszyła nie tylko art. 263 TFUE, powodując w ten sposób niekorzystne skutki prawne dla Łotwy, ale także art. 17 TUE ust. 1 w związku z art. 3 TFUE ust. 1 lit. d), art. 38 i 335 TFUE, w których nałożono na Komisję obowiązek zapewnienia, że Norwegia będzie przestrzegała w sposób prawidłowy zobowiązań podjętych przez wspomniane państwo na podstawie traktatu paryskiego⁽¹⁾ w odniesieniu uprawnień państw członkowskich Unii Europejskiej do niedyskryminacyjnego dostępu do połowów na obszarze połowowym wokół Svalbardu.

⁽¹⁾ Traktat dotyczący Spitsbergenu zawarty między Norwegią, Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Danią, Francją, Włochami, Japonią, Niderlandami, Wielką Brytanią, Irlandią, Brytyjskimi Terytoriami Zamorskimi i Szwecją, podpisany w Paryżu dnia 9 lutego 1920 r. Dostępny pod adresem: <https://likumi.lv/ta/id/282051-par-ligumu-starp-norvegiju-amerikas-savienotajam-valstim-daniju-franciju-italiju-japanu-niderlandi-lielbritaniju-un>

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2018 r. – Wirecard Technologies / EUIPO – Striatum Ventures (supr)

(Sprawa T-297/18)

(2018/C 240/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wirecard Technologies GmbH (Aschheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Bayer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Striatum Ventures BV (Rosmalen, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: strona skarżąca

Sporny znak towarowy: słowny unijny znak towarowy „supr” – zgłoszenie nr 13 163 746

Postępowanie przed EUIPO: postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie R 2028/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami EUIPO i drugiej strony postępowaniu przed izbą odwoławczą, jeśli przystąpi ona do sprawy w charakterze interwenienta.

Podniesione zarzuty

— naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2018 r. – Klyuyev / Rada**(Sprawa T-305/18)**

(2018/C 240/63)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Andriy Klyuyev (Donieck, Ukraina) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, R Gherson oraz T. Garner, Solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności:

- decyzji Rady (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2018 L 63, s. 48), oraz
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/326 z dnia 5 marca 2018 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2018 L 63, s. 5),

w zakresie, w jakim akty te mają zastosowanie do skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący podnosi, że Rada popełniła błędy w ocenie stwierdzając, że zostało spełnione kryterium umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 zaskarżonej decyzji i w art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia praw skarżącego zagwarantowanych w art. 6 TUE w związku z art. 2 i 3 TUE oraz w art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w wyniku stwierdzenia przez Radę, że traktowanie skarżącego na Ukrainie było zgodne z podstawowymi prawami człowieka.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Radę przysługującego skarżącemu prawa do obrony oraz prawa do dobrej administracji i skutecznej ochrony sądowej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę, bez uzasadnienia i zachowania proporcjonalności, przysługujących skarżącemu prawa własności i prawa do dobrego imienia.